

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 49. Accusationes contra S. Athanasium. Ischyras.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

posse ejus judices esse, nominatim recu-
 sabant duos Eusebios, Narcissum, Flaccil-
 lum, Theognin, Marin, Theodorum, Pa-
 trophilum, Theophilum, Macedonium,
 Georgium, Ursacium, & Valentem. Eu-
 sebio Cæsariensi apostasiam objiciebant;
 & Georgio Laodicensi, quod a S. Alexan-
 dro fuisset depositus. Sed hæc omnia
 non audiebantur.

§. XLIX.

*Accusationes contra S. Athanasium.
 Ischyras.*

Primo S. Athanasii inimici ordinationem
 ejus impugnantes, dicebant: *omnes III. c. 11.*
Ægypti Episcopi consenserant, novum Sozom. II.
Episcopum Alexandria non ordinare, an- c. 17. c. 25.
tequam dissensionum causæ essent sublata, ap. Athan.
eorum vero septem juramentum suum vio- p. 726.
larunt, ut Athanasium eligerent, hæc cau- Ep. Pseudo-
sa est, quod ab ejus communione nos sepa- Syn. Sard.
ravimus. Ipse vero jure destitutus, vim ap. Hilar.
adhibuit, & sibi adversantes carceri man- frag.
cipavit. Præterea civibus suis summam Sozom. II.
c. 25.
 vim intulisse ad festa Paschalia accusaba-
 tur & Comitibus incinctus processisse,
 quorum auctoritate populus ad commu-
 nicandum cum eo coactus fuisset, nolen-
 tes enim aliorum captivitate, aliorum ver-
 beribus, flagris, & tormentis terruisse.
 Legebatur quoddam actum, quo refereba-
 tur,

Sæculum IV. tur, populum metu ipsius non audere, at
A. C. 335. conventus Ecclesiæ accedere; at istud
 actum, sicut & aliæ accusationes solum
 modo a Meletianis, Colluthianis, & Ari
 nis erat fabricatum; nemini centum
 Episcoporum, tot enim omnino Alexan
 drinam Ecclesiam Metropolim suam ve
 nerabantur, quidquam causæ erat, cur de
 S. Athanasio quereretur; tacebant omnes
 & inter Catholicos Ægyptios universim
 sive Presbyteros, sive Laicos nullus erat
 cui non Athanasii vita probaretur.

Majori adhuc strepitu in hoc Concilio
 accusationem de Ischyra, & confra
 cto calice urgebant. Rem accusatores
 ita referebant; in illa Ægypti Regione
 quæ Mareotis dicitur prope Alexandriam
 Presbyter, nomine Ischyras pagum, Se
 contarurensis pacem dictum, regebat;
 Athanasius Mareotidis Ecclesias visitans,
 & Ischyram interdicturus, illuc misit Pres
 byterum Macarium, qui, Ischyra ad al
 tare stante, & Sacrificium offerente, ad
 Sozom. ib. venit, intrat Macarius vi adhibita, cali
 cem frangit, altare comminuit, SS. My
 steria in terram effundit, comburit sacros
 libros, cathedram Sacerdotalem subver
 tit, & Ecclesiam a fundamentis demoli
 tur. Præter hæc Athanasius Ischyram
 sæpius ad Hyginum Ægypti Rectorem de
 tulit, falso accusans, quod lapides in sta
 tuam Imperatoris jecisset, quo factum
 ut

ut innocens in carcerem mitteretur. Rur-
 sus Callnicum Episcopum Catholicum
 Pelusinum deposuit, quocum Alexander
 communicaverat, & causa depositionis
 hæc est, quod Callnicus cum Athanasio
 communicare renuat, nisi prius verita-
 tem in causa confracti calicis confiteatur;
 Loco Callnici Athanasius Ecclesiæ Pelu-
 sinæ Presbyterum, nomine Marcum, an-
 tea depositum præfecit. Interim Calli-
 nicus a militibus custodiebatur, ad Judi-
 cum tribunal producebatur, & probrose
 vapulabat. Quinque alii Episcopi ex par-
 te Joannis Meletiani, nempe Euplus, Pa-
 comius, Isaac, Achilles, & Hermeon se
 ab Athanasio sine modo verberibus exce-
 ptos, querebantur.

Ad hæc S. Athanasius respondebat: *Apol. 2. p.*
Ischyras nunquam fuit Presbyter, & nul-
lam habuit Ecclesiam. Nunquam in Ec-
clesia Catholica ordinatus est, sed neque
apud Meletianos, cum in indice non inve-
niatur, quem, omnes Clericos communionis
sue continentem, Meletius Episcopo Ale-
xandro tradidit. Ischyras quidem a Col-
lutbo ordinatum se dicebat, sed dum Col-
lutbus in Concilio Alexandrino, quo Osius
venit, ad Ecclesiæ communionem rediit,
omnes ejus ordinationes declaratae sunt
nullae. Non multo post, cum in Mareoti-
de Ecclesias visitarem, a Presbytero, qui
pagum Secontarurenssem curabat, mihi re-
latum

Sæculum IV.
 A. C. 335.

Sæculum IV. *latum est, Ischyram non cessare Presbyteri officio fungi, quamvis non plures, quam septem homines in sua communione haberet, a qua ipsi Parentes ejus abstinebant.* loci Presbyterum cum Presbytero Macario qui in meo erat comitatu, nisi ut Ischyram ad me deducerent; ipsi invenerunt egrotantem, & in cubiculo suo jacentem dixeruntque Patri ejus, Filium suum nomine moneret, ne ultra in quamcumque sacerdotalem functionem se ingereret. Nihil aliud in hac visitatione factum. Die illa non solebant convenire Christiani, cum non esset Dominica; Ischyrae homini laica vasa sacra non erant; locus, in quo inventus est, erat domus privata, & locus, ubi cum suis conveniebat, erat parvum conclave, cujus Dominus erat Ision quidam presbiter. Nihilominus Ischyras Meletianum junctus, jam antea semel nos, nempe Presbyterum Macarium, & me coram Imperatore Nicomediae accusavit, ipso autem non probante, Imperator hanc calumniam contempsit. Post hæc ipse Ischyras, parentum suorum monitis, & propriae conscientiae stimulis agitated, venit ad me largissimè lacrymas fundens, & ad meos pedes prostratus, communionem rogavit. Præterea dedit mihi scriptam declarationem, manu sua signatam, qua testatur, non motu proprio se contra me egisse, sed trium Episcoporum Meletianorum Isaaci, Heraclidis, &

Isaaci

Isaaci Letiensis suggestione, nec prius id fecisse, quam ab ipsis acerbis verberibus fuisset compulsus; præter hæc omnia edicit, totam accusationem esse confictam, nullum calicem confractum, nullum altare subversum. Hoc scriptum ab Ischyra signatum est, & datum in præsentia sex Presbyterorum, & septem Diaconorum, qui nominantur; postquam hoc accepissem, non ideo tamen Ischyram Communione Ecclesiæ dignum iudicavi, eumque hodie cum Meletianis adversum me stare videtis. Hæc fuit Athanasii defensio.

§. L.

Delegatio in Mareotidem.

Adversis partibus hoc Ischyrae, & fracti calicis factum tam diversimode narrantibus, Eusebiani Comiti Dionysio persuaserunt, amplius in hanc rem esse inquirendum, ideoque in Mareotidem delegandos, qui in ipsis locis veritatem docerentur. S. Athanasius, & Episcopi Aegyptii dicebant, hanc profectionem fore inutilem, cum enim adversarii ejus jam a duobus vel tribus annis hanc in se accusationem meditarentur, accusatoribus suis ad conquirenda argumenta tempus utique non defuisse; si tamen hæc inquisitio ita necessaria judicaretur, petebant, ut saltem, qui mitterentur delegati,

Sæculum IV.
A. C. 335.